

[Edvard Sørensen.]

terne isoleret, uden at vi ser på alle de øvrige ting, som statsministeren nævnte i sin tale, uden at vi ved noget om, hvad virkninger det økonomisk og på anden måde kan få, og uden at vi ved noget om, hvad dækning det til syvende og sidst bliver nødvendigt at skaffe til de opgaver, som foreligger, og som vi — og det sagde jeg rent og klart til indledning — for vort vedkommende føler os forpligtet til at dække. Der er ingen grund til at blive overrasket; vi ønsker at se sagerne i deres sammenhæng, før vi tager endelig stilling til, hvad vej vi vil være med til at gå.

Aksel Møller: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen gjorde nogle bemærkninger til mig. Jeg er afskåret fra at svare på disse bemærkninger. Jeg har ingen tillid til det ærede medlems motiver, og jeg tror ikke på hans argumenter; de er hentet fra en helt anden verden end den, hvorfra vi almindeligvis henter vore argumenter. Det er aldeles ørkesløst og nytteløst at forsøge en diskussion med det ærede medlem.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil jeg gerne sige, at vel er det værneskatten, der er til diskussion her, og vel har det ærede medlem og hans parti sikret sig enhver frihed overfor værneskatten og overfor spørgsmålet om dækning af de merudgifter, som forsvaret kræver, men det ærede medlem vil sikkert være enig i, at de forhandlinger, der nu skal finde sted, vil være mere omfattende, end at de blot vedrører spørgsmålet om finansiering af forsvaret, og det ærede medlems oppositionelle stilling overfor regeringen vil formentlig være af en anden karakter, når spørgsmålet om overbalancering af statsregnskabet for at bekæmpe inflation, for at standse underskuddet på valutabalancen, kommer til forhandling, end når det drejer sig om værneskatten. Derfor vil det ærede medlem være nødt til i de kommende udvalgsforhandlinger at huske et af sine egne udtryk: nu og da *changement*.

Jeg synes ikke, at den højtærede finansminister var rigtig tilfreds med situationen. Jeg synes dog, den højtærede finansminister skulle have glædet sig over, at vi nu er kommet gennem de politiske vanskeligheder i denne sag. Det var, som om den højtærede minister ikke forstod at lægge humør for dagen i anledning af den dagsorden, som ministeren dog selv var med til — går jeg ud fra — at acceptere i går. Når man nu har givet den indrømmelse, som en sådan dagsorden må være, fordi den fraviger det

oprindelige forslag, synes jeg godt, man kunne lægge humør for dagen og se, hvilke muligheder man dermed har åbnet for sig. Den højtærede finansminister har altså åbnet den mulighed, at nu kan vi tale sammen, og det er et stort stykke af vejen, der dermed er tilbagelagt.

Iøvrigt synes jeg, man meget snart skulle begynde disse samtaler. Når man tænker på, at den første guldfriv kvote af vore trækingsrettigheder i den europæiske betalingsunion er ved at være opbrugt, når man tænker på, at pengene postes ud af landet, er der vel ingen tid at give væk af, og så må et initiativ komme meget, meget hurtigt. Den ængstelse, som er tilstede i befolkningen for den nærmeste tids udvikling, den frygt for, at vort parlamentariske beredskab ikke er stærkt nok til at klare vanskelighederne, den må vi nu så hurtigt som muligt demtere i handling.

Bertel Dahlgaard: Jeg ved ikke, om den højtærede finansminister tilfulde forstår, hvilken ære der times ham derved, at han nu kan få adgang til at tale med det ærede medlem hr. Aksel Møller.

Må jeg iøvrigt sige til det ærede medlem hr. Aksel Møller, at hvilken stilling jeg vil tage til helt andre forslag og helt andre spørgsmål end dem, der ligger for her, er jeg virkelig ganske ude af stand til at fremsætte en erklæring om i dag.

Jeg synes ikke, der i de få kritiske bemærkninger, jeg fremsatte, eller i hvad jeg refererende sagde om, hvad jeg troede dette forlig gik ud på, lå noget, som berettigede den højtærede finansminister til at beklage sig. Jeg har altså virkelig forstået det sådan, at der er forlig om, at så og så mange millioner skal udskrives på indkomstklasser under 10 000 kr. Har jeg taget fejl heri, må jeg bede om at undskylde mig, men det tror jeg ikke jeg har.

Dernæst har jeg virkelig også opfattet det sådan, at al sandsynlighed taler for, at man vil erstatte det lån, som der indeholdes bestemmelser om i forslaget, med et egentligt statslån på ca. 150 mill. kr., og den højtærede finansminister ved jeg kan slet ikke tænke sig, at det ikke skulle have nogen som helst højnende indflydelse på rentefoden, som her i Danmark allerede nu er en sådan, at man ved køb af 4½ pct. kreditforeningsobligationer opnår en effektiv rente på 4,9. Jeg ved, det er ikke nær nok for det ærede medlem hr. Aksel Møller. (*Aksel Møller:* Hvor ved De det fra?). Jeg vidste ikke bedre, end at det ærede medlem var tilhænger af en kreditstrammingspolitik, og